

ק"פ 13669/07/17 - חוסין מחמוד פחמאוי נגד ג'מאל מוחמד גאנם, מוחמד מגארי איפתיח'אר

בית משפט השלום בחדרה

28 פברואר 2019

ק"פ 13669-07-17 פחמאוי נ' גאנם ואח'

בפני	כב' השופט אביהו גופמן, שופט בכיר
קובל	חוסין מחמוד פחמאוי
נגד	
נאשמים	1. ג'מאל מוחמד גאנם 2. מוחמד מגארי איפתיח'אר

החלטה

1. המדובר בקובלנה פלילית כאשר הקובל הינו קבלן המבצע עבודות בענף החקלאות ומעסיק כ- 80 עובדים.

הנאשמים הינם אח ואחות המתגוררים בסמוך לבית הקובל.

ע"פ הקובלנה, בתאריך 5.8.07, רכש הקובל ממר פאכרי גאנם מקרקעין בכפר, כאשר על הסכם המכר חתמה אשתו של מר פאכרי גאנם, אימאן, שהיום היא גרושתו.

בעקבות הסכם הרכישה ע"י הקובל, החלו, לטענת הקובל, שני הנאשמים במסע ארוך של השמצות ודיבה שהינם בגדר לשון הרע.

לטענת הקובל, הפיצו הנאשמים מדי יום בכפר המגורים ידיעות כוזבות, ובכללם, כי הקובל מקיים יחסים אינטימיים עם הגב' אימאן. הנאשמים אף התקשרו לבית הקובל לומר לכל מי שעונה שהקובל הוא "זונה, ובוגד עם אימאן".

בכתב הקובלנה מפורטים אירועים, על פיהם הקובל והגב' אימאן היו ביחסים אינטימיים וכן אירועים בהם קיללו הנאשמים את הקובל.

לטענת הקובל, דברי לשון הרע שנאמרו השפילו את הקובל והפכו אותו ללעג ופגעו בו ובעבודתו בצורה קשה.

הוראת החיקוק על פיה מואשמים הנאשמים הינה: פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע.

2. בדיון שהתקיים בתאריך 10.1.19 העלו ב"כ הנאשמים טענות מקדמיות.

טענה ראשונה של הנאשמים היתה טענת התיישנות שכן חלק מהאירועים אירוע לפני תאריך 6.7.07, ועל כן, חלפו 5 שנים ויותר מאז האירוע ועל כן התיישנו.

בהמשך, נטען, שסעיף 7 לכתב הקובלנה הינו כללי ולא ניתן להתייחס אליו לגופו של עניין.

לגבי סעיף 8 לכתב הקובלנה, נטען, כי גם כאן המדובר בטענה כללית ולא מפורטת אשר קשה ביותר להתגונן בפניה כאשר לא צויין דרך פרסום לשון הרע ומי שמע את "לשון הרע".

כך גם לגבי סעיף 9, באשר לשיחות הטלפון, שכן אין פירוט מתי נעשו השיחות ומי שמע את תוכן פרסום לשון הרע. כך גם נאמר לגבי שאר סעיפי כתב הקובלנה כאשר אין פרטים של הנסיבות ולמי נאמרו הדברים.

3. ב"כ הקובל בתגובתו מדגיש שאכן מדובר בדברים כלליים ומוסיף שמעשי העבירות המיוחסים לנאשמים הם כפי שמצוין בסעיף 10 ואילך ופורטו עד כמה שניתן.

בהמשך טוען ב"כ הנאשם 1 לגבי טענת ההתיישנות ולעניין השיהוי וכך גם הגיב ב"כ הנאשמת 2, לעניין השיהוי וההתיישנות.

4. באשר לטענת ב"כ הנאשמים, על פיה, כתב האישום הינו כללי ולא ניתן להתגונן בפניו, הרי ברור הוא שכתב האישום, וקובלנה פלילית גם בגדר כתב אישום, יכול את העובדות המהוות את העבירה. תכלית הוראה זו הינה להביא בפני בימ"ש תמונה מפורטת של כתב האישום ולספק לנאשם את העובדות שבכוונת המאשימה להוכיח, כתשתית להרשעתו, כך שיוכל לנהל הגנתו כראוי.

סיכום העובדות חייב לשקף את כל מרכיבי העבירה המיוחסת לנאשם ובכלל זה הרכיבים המהווים את "היסוד הפיזי" ואת הרכיבים המהווים את "היסוד הנפשי".

5. פירוט העובדות באופן ראוי והולם הוא חשוב ביותר. סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, קובע שעל מנת שיגובשו יסודות העבירה יש לייחס לנאשם פרסום המהווה לשון הרע, פרסום נעשה כלפי שניים או יותר והפרסום נעשה בכוונה לפגוע.

אציין מיד כי כתב האישום אינו נהיר וברור כך שהנאשמים יוכלו לדעת מהן העובדות בפניהם עליהם להתגונן.

כן בסעיף 7 לקובלנה נאמר ששני הנאשמים החלו ב"תחילת" שנת 2010 ועד 2016 במסע השמצות והוצאת דיבה.

בסעיף 8 נאמר שהנאשמים פרסמו והפיצו מידי יום בציבור ברחב ידיעות כוזבות לגבי הקובל ויחסיו עם הגברת אימאן. אין כל פירוט של דרך הפרסום ו/או ההפצה, מועד הפרסום ומיהו "הציבור הרחב" שכלפיו נעשו הפרסומים.

בסעיף 9 לקובלנה נאמר ששני הנאשמים נהגו להתקשר לבית הקובל ולשוחח עם "מי שענה להם" ולבשר לו כי הקובל "זונה" ו"בוגד". גם כאן אין פירוט של המועדים ומי "האנשים" שענו לשיחה ושמעו את דברי לשון הרע.

אוסף ואומר שלא ברור לי כיצד אמורים הנאשמים להתגונן לגבי "לשון הרע" שנעשה

בשנת 2010 !!! מה גם שלא ברור להם כלל למה כוונת הקובל.

גם לגבי האירוע משנת 2012 (סעיף 10 לקובלנה) לא ברור מה בדיוק נאמר כלפי הציבור ברוב ששמע את הדברים.

בסעיף 10 לקובלנה, נאמר כי בשנת 2013 (לא נאמר מועד מדויק), זרקו הנאשמים מילות גנאי כלפי הקובל ובנו וגם כאן לא מצוין מועד. עובדות אלה הינן מהותיות לעניין טענת התיישנות והשיהוי הנטענות ע"י ב"כ הנאשמים.

6. אכן סבור אני שאופן ניסוח כתב הקובלנה מעלה קושי רב בפני הנאשמים על מנת שיוכלו להתגונן.

לאור כל האמור ובכלל זה העובדה שמועדי הפרסום, מהות "הפרסומים" ושמות האנשים שהיו מעורבים בפרסום, אינו ברור, הרי דין טענת ב"כ הנאשמים להתקבל באשר לניסוח כתב האישום.

7. לאור כל האמור, אני מורה לקובל להגיש כתב קובלנה מתוקן תוך 45 יום כאשר כתב הקובלנה המתוקן יפרט במדויק את מועד אמירת הדברים הנטענים, מה הדברים שנאמרו באופן מפורט, למי נאמרו ודרך האמירה.

לאחר הגשת כתב הקובלנה המתוקן, ייקבע מועד לדיון.

אני קובע תזכורת פנימית ליום 1.7.19.

העתק החלטה זו ישלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי